

Voedingsbehoeften van katten en honden

Katten en honden hebben specifieke voedingsbehoeften die afhankelijk zijn van de leeftijd, de mentale en fysieke gezondheid en hoe actief een dier is. Het is belangrijk dat diervoeding gebalanceerd in voedingsstoffen voorziet.

Diervoeding kan zowel compleet als aanvullend zijn. Complete diervoeding is qua voedingswaarden compleet: alle voedingsstoffen die uw huisdier nodig heeft, zijn precies gedoseerd. Aanvullende diervoeding, traktaties, zijn speciaal ontwikkeld om een klein deel van een dieet uit te maken. Deze voldoen niet aan de complete voedingsbehoefte van een dier.

Om er zeker van te zijn dat diervoeding voldoet aan de juiste voedingsbehoeften, hebben diervoederfabrikanten ingezet op het ontwikkelen van voedingsexpertise. De voeding bevat de juiste hoeveelheden van ingrediënten en levert zo de nodige voedingsstoffen. Fabrikanten laten zich vaak adviseren door onafhankelijke voedingswetenschappers of ze volgen richtlijnen die door een samenwerking tussen wetenschappers tot stand is gekomen.

De diervoedingsindustrie is de laatste jaren, door de groeiende kennis over dierkennis en voedingstechnologie, opvallend veranderd. Inmiddels erkennen dierenartsen en andere partijen dat verbeterde voeding een belangrijke factor gaat als het gaat om langere en gezondere levens voor huisdieren.

Naast water zijn er 5 hoofdvoedingstoffen

1. Proteïnen
2. Koolhydraten
3. Vetten
4. Vitaminen
5. Mineralen

De eerste drie geven uw huisdier de energie dat het nodig heeft voor bijvoorbeeld groeien, de spijsvertering, temperatuurregulatie en natuurlijk beweging.



Proteïnen

Proteïnen bestaan uit aminozuren. Er zijn honderden verschillende aminozuren, maar katten en honden hebben er slechts een aantal van nodig. Huisdieren kunnen sommige aminozuren zelf aanmaken; de zogenoemde niet-essentiële aminozuren die niet in het dieet aanwezig hoeven te zijn. De andere zijn wel essentieel en moeten dus deel uitmaken van diervoeding. Zo hebben honden 10 essentiële aminozuren nodig; voor katten zijn dat er 11.

Proteïnen zijn de bouwstenen van de organen, spieren, botten, vacht, nagels, het bloed en immuunsysteem. Proteïnen in diervoeding kunnen uit verschillende bestanddelen gehaald worden, van zowel dierlijke als plantaardige oorsprong: pluimvee, rundvlees, varkensvlees, vis, eieren, mais, rijst, erwten of sojabonen. Het is belangrijk dat uw huisdier de goede hoeveelheid proteïnen binnenkrijgt en dat deze makkelijk geabsorbeerd en verteerd worden. De bron van de proteïnen en hoe deze verwerkt zijn, hebben invloed hierop. Diervoedingsfabrikanten selecteren diverse ingrediënten om zo de benodigde hoeveelheid aan proteïnen/aminozuren te verschaffen.

Wanneer uw huisdier extra proteïnen eet, slaat het lichaam deze niet op. Ook worden ze niet omgezet in meer spierweefsel. Het geven van meer proteïnen dan noodzakelijk is, heeft dan ook geen gezondheidsvoordelen voor uw huisdier.

Koolhydraten

Het lichaam gebruikt koolhydraten om direct energie te krijgen voor activiteiten. Ze worden opgeslagen in de lever voor diverse lichaamsfuncties, zoals de stofwisseling, de hersenen en het zenuwstelsel.

Er is geen minimumhoeveelheid koolhydraten die in diervoeding moet zitten. Koolhydraten zorgen voor een geconcentreerde bron van voedingsenergie en voedingsvezels. Van koolhydraten bestaan twee types: verteerbare (suikers en zetmeel) die energie geven en niet verteerbare (vezels) die belangrijk zijn voor de kwaliteit van de ontlasting en de darmmobiliteit. Vezels kunnen bijdragen aan gewichtsbehoud omdat ze weinig calorieën bevatten maar wel een verzadigd gevoel geven. Koolhydraten komen vooral voor in plantaardige bronnen, zoals mais, gerst, erwten, rijst en aardappelen. Bronnen van voedingsvezels zijn bijvoorbeeld gedroogde bietenpulp, tarwezemelen en de schillen van sojabonen.

De koolhydraten zijn makkelijk verteerbaar door de bewerking tijdens het productieproces. Een genetische verandering bij de voorouders van onze moderne honden (vergeleken met wolven) zorgt ervoor dat ze kunnen groeien op een zetmeelrijk dieet. Dit was een cruciale stap in de vroege domesticatie. Ook katten kunnen de glucose die in zetmeel zit gebruiken in hun dieet.

De belangrijkste uitzondering is het vermogen van de deren om lactose (melksuiker) te verteren.

Ze dragen namelijk minder van het enzym lactase mee, dat nodig is om lactose op te splitsen in individuele suikers.



Gepubliceerd Februari 2021 in samenwerking met FEDIAF

Vetten

De vetten in diervoeding zijn bronnen van essentiële vetzuren. Deze dragen bij tot de aanmaak van hormonen en het bestaan van celmembranen. Sommige vitamines (A, D, E en K) kunnen alleen geabsorbeerd, opgeslagen en meegevoerd worden door vet. Vetten in voeding zorgen er daarnaast voor dat het eten een betere textuur krijgt en dat het lekkerder wordt. Daarnaast geven vetten 2,5 keer meer energie dan proteïnen en koolhydraten. Met name voor actieve dieren zijn vetten dus heel belangrijk. Aan de andere kant moeten we voorzichtig zijn met het geven van vet aan veel binnenhuisdieren om te voorkomen dat ze overgewicht of obesitas krijgen.

Vetten in diervoeding zijn van zowel plantaardige als dierlijke oorsprong.

Twee hoofdvetzuren zijn omega 3 en omega 6 (of n-3 en n-6). Omega-3 vermindert ontstekingen en is nodig voor de celmembranen. Goede bronnen van omega 3-vetzuren zijn schaaldieren, vis en lijnzaad. Omega 6-vetzuren zijn te vinden in plantaardige oliën en zijn belangrijk bij het herstel van weefsel.

Mineralen en vitamines

De macro-mineralen die het lichaam nodig heeft, zijn calcium, fosfor, kalium, natrium, chloride en magnesium. De hoeveelheid micro-mineralen die nodig zijn, is veel kleiner. Het gaat hier om koper, ijzer en selenium.

Vitamines zijn voedingsstoffen die in kleine hoeveelheid nodig zijn, maar die wel veel lichaamsfuncties mogelijk maken. Honden en katten kunnen niet zelf alle vitamines aanmaken die ze nodig hebben waardoor de voeding hierin moet voorzien.

Mineralen en vitamines komen vooral uit de ingrediënten die ook zorgdragen voor proteïnen, koolhydraten en vetten. Vervolgens worden de missende mineralen en vitamines aan het recept toegevoegd. Naast deze voedingsstoffen, zijn er in diervoeding andere toevoegingen te vinden: antioxidanten, conserveringsmiddelen, smaakverbeters, emulgatoren en stabilisatoren.